॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति। किं चतुंर्होतृणां चतुर्होतृत्वमितिं। यदेवैषु चंतुर्धा होतांरः। तेन चतुंर्होतारः। तस्माचतुंर्होतार उच्यन्ते। तचतुर्रहोतृणां चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुंर्होता। अग्निः पश्चंहोता। धाता षड्ढोता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥ प्रजापंतिर्दशंहोता। य एवं चतुंर्होतृणामृद्धिं वेदं। ऋधोत्येव। य एषामेवं बन्धुतां वेदं। बन्धुंमान्भवति। य एषामेवं कृप्तिं वेदं। कल्पंतेऽस्मै। य एषामेवमायतंनं वेदं। आयतंनवान्भवति। य

एंषामेवं प्रंतिष्ठां वेदं॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनों वदन्ति। दशंहोता चतुंरहोता। पश्चंहोता पह्यांता सप्तहोता। अथ कस्माचतुंरहोतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुंरहोता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठों देवतानामुप्-देशनात्। य प्विमन्द्रङ् श्रेष्ठं देवतानामुप्देशनाद्वेदं। विसेष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानुं बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवांसादितिं। कीर्तिरंस्य पूर्वाऽऽगंच्छित

जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानुं बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सुप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षद्वं॥———[१]

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्त्स्प्तदंशकृत्वोऽपाँन्यात्। आत्मानंमेव सिमंन्धे। तेजंसे वीर्याय। अथौं प्रजापंतिरेवैनां भूत्वा प्रतिगृह्णाति। आत्मनोऽनाँत्ये। यद्यंनुमार्त्विज्याद्वृतः सन्तं निर्हरेरन्। आग्नींध्रे जुहुयाद्दशंहोतारम्। चृतुर्गृहीतेनाज्येन। पुरस्ताँत्प्रत्यिङ्गष्ठन्। प्रतिलोमं विग्राहम्॥४॥

प्राणानेवास्योपं दासयति। यद्येनं पुनरुप् शिक्षेयः। आग्नींध्र एव जुंहुयाद्दशंहोतारम्। चृतुर्गृहीतेनाज्येन। पृश्चात्प्राङासीनः। अनुलोममविग्राहम्। प्राणानेवास्मे कल्पयति। प्रायंश्चित्ती वाग्घोतेत्यृतुमुखऋतुमुखे जुहोति। ऋतूनेवास्मे कल्पयति। कल्पंन्तेऽस्मा ऋतवंः॥५॥

क्रुप्ता अस्मा ऋतव आयंन्ति। षड्ढांता वै भूत्वा प्रजापंतिरिदश् सर्वमसृजत। स मनोंऽसृजत। मन्सोऽधि गायत्रीमंसृजत। तद्गांयत्रीं यशं आर्च्छत्। तामाऽलंभत। गायत्रिया अधि छन्दाईस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं। तत्साम् यशं आर्च्छत्। तदाऽलंभत॥६॥

साम्नोऽधि यजू ईष्यसृजत। यजुभ्योऽधि विष्णुम्। तिद्वष्णुं यशं आर्च्छत्। तमाऽलंभत। विष्णोरध्योषंधीरसृजत। ओषंधीभ्योऽधि सोमम्। तत्सोमं यशं आर्च्छत्। तमाऽलंभत। सोमादिधं पृशूनंसृजत। पृशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यशं आर्च्छत्। तदेनुन्नाति प्राच्यंवत। इन्द्रं इव यश्स्वी भंवति। य एवं वेदं। नैनं यशोऽति प्रच्यंवते। यद्वा इदं किं चं। तत्सर्वमृत्तान एवाऽऽङ्गिर्सः प्रत्यंगृह्णात्। तदेनं प्रति-गृहीतं नाहिनत्। यत्किं चं प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमृत्तानस्त्वां-ऽऽङ्गीर्सः प्रतिंगृह्णात्वत्येव प्रतिंगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीर्सः। अनयेवैन्त्प्रतिंगृह्णाति। नैनर् हिनस्ति। बर्हिषा प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पंशूनां प्रियं धामं। प्रियेणैवैनं धाम्ना प्रत्येति॥८॥

वित्राहंमृतवस्तदाऽलंभृतेन्द्रं गृह्णीयाथ्यद्वं॥————[२]

यो वा अविद्वान्निवृत्तयंते। विशीर्षा सपाँप्गाऽमुिष्मं होके भवति। अथ यो विद्वान्निवृत्तयंते। सशीर्षा विपाँप्गा-ऽमुिष्मं होके भवति। देवता वै सप्त पृष्टिकामा न्यंवर्तयन्त।

अपुष्यन्नक्षंत्रैरपुष्यत्पर्श्वं च॥

अग्निश्चं पृथिवी चं। वायुश्चान्तिरक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्चं चन्द्रमाः। अग्निर्न्यवर्तयत। स सांहस्रमंपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यंवर्तयत। सौषंधीभिवंनस्पतिंभिरपुष्यत्। वायुर्न्यं-वर्तयत। स मरींचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यंवर्तयत। तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यंवर्तयत। स र्श्मिभिरपुष्यत्। द्यौर्न्यंवर्तयत। सा नक्षंत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यंवर्तयत। सोंऽहोरात्रैरंधमासैर्मासैर्न्ऋतुभिः संवत्सरेणांपुष्यत्। तान्योषांन्युष्यति। याइस्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि चं वर्तयंते परि च॥१०॥

तस्य वा अग्नेर्हिरंण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धिमिन्द्रियस्यापाँ-क्रामत्। तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन् वे सौंऽर्धिमिन्द्रिय-स्याऽऽत्मन्नुपाधंत्त। अर्धिमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधंत्ते। य एवं विद्वान् हिरंण्यं प्रतिगृह्णातिं। अथ् योऽविद्वान्प्रतिगृह्णातिं।

अर्धमंस्येन्द्रियस्यापंकामिति। तस्य वै सोमंस्य वासंः प्रतिजग्रहुषंः। तृतीयमिन्द्रियस्यापाकामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन् वै स तृतींयमिन्द्रियस्या-

ऽऽत्मन्नुपार्धत्त। तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपार्धत्ते। य पुवं विद्वान् वासंः प्रतिगृह्णातिं। अथु योऽविद्वान्प्रति-गृह्णातिं। तृतींयमस्येन्द्रियस्यापंत्रामति। तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषंः। चतुर्थमिन्द्रियस्यापाँकामत्। तामेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन् वै स चैतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधंत्त॥१२॥ चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपार्धत्ते। य एवं विद्वान्गां प्रंतिगृह्णाति। अथ् योऽविंद्वान्प्रतिगृह्णातिं। चृतुर्थमंस्येन्द्रिय-स्यापंत्रामित। तस्य वै वर्रणस्यार्श्वं प्रतिजग्रहुषंः। पश्चमिन्द्रियस्यापाँकामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स पंश्रममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधंत्त। पश्चममिन्द्रियस्या-ऽऽत्मन्नुपार्धत्ते। य एवं विद्वानश्वं प्रतिगृह्णातिं॥१३॥ अथ योऽविंद्वान्प्रतिगृह्णातिं। पश्चममंस्येन्द्रियस्यापंत्रामति। तस्य वै प्रजापंतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषंः। षष्ठिमिन्द्रिय-स्यापाँ ऋामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स षष्ठमिंन्द्रिय-स्याऽऽत्मन्नुपाधंत्त। षष्ठमिंन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधंत्ते। य एवं विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णातिं। अथ योऽविंद्वान्प्रतिगृह्णातिं। षष्ठमंस्येन्द्रियस्यापंत्रामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तर्ल्पं प्रतिजग्रहुषंः। सप्तमिन्द्रिय-स्यापानामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स संप्तमिनिद्र्यस्याऽऽत्मन्नुपार्धत्त। सप्तमिनिद्र्यस्या-ऽऽत्मन्नुपार्धत्ते। य एवं विद्वाङ्स्तर्ल्पं प्रतिगृह्णातिं। अथ् योऽविद्वान्प्रतिगृह्णातिं। सप्तममंस्येन्द्र्यस्यापंकामित। तस्य वा उत्तानस्याऽऽङ्गीर्सस्याप्राणत्प्रतिजग्रहुषंः। अष्टमिनिद्र्यस्यापानामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै सौंऽष्ट्रमिन्द्रियस्या-ऽऽत्मन्नुपाधंत्त। अष्ट्रमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधंत्त। य एवं विद्वानप्रांणत्प्रतिगृह्णातिं। अथ् योऽविद्वान्प्रतिगृह्णातिं। अष्ट्रम-मस्येन्द्रियस्यापंत्रामित। यद्वा इदं किं चं। तत्सर्वमृत्तान एवाऽऽङ्गीर्मः प्रत्यंगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्। यत्किं चं प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमृत्तानस्त्वाऽऽङ्गीर्मः प्रतिगृह्णात्वत्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीर्मः प्रतिगृह्णात्वत्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीर्मः। अनयैवेनत्प्रतिगृह्णाति। नैन र् हिनस्ति॥१६॥

तृतींयमिन्द्रियस्यापाँकामचतुर्थिमिन्द्रियस्यात्मत्रुपाधत्तार्श्वं प्रतिगृह्णातिं षृष्ठमंस्येन्द्रियस्यापंकामत्यष्ट्मिने-न्द्रियस्यापाँकामत्प्रतिगृह्णीयाचृत्वारिं च (तस्य वा अग्नेर्हिरंण्युष्ट् सोमंस्य वासुस्तदेतेनं रुद्रस्य गान्तामृतेन् वर्रण्स्यार्श्वं प्रजापंतुः पुरुष्ं मनोस्तल्पन्तमृतेनौत्तानस्य तदेतेनाप्राण्द्यद्वै। अर्थं तृतीयमष्टमं तच्चेतुर्थं तां पश्चम॰ षष्ठ॰ संप्तमन्तम्। तदेतेन् द्वे तामृतेनैकं तमेतेन् त्रीणि

ब्रह्मवादिनों वदन्ति। यद्दर्शहोतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्। केनं प्रजा अंसृजन्तेतिं। प्रजापंतिना वै ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्। तेनं प्रजा अंसृजन्त। यचतुंर्होतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्। केनौषंधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपंतिनाऽऽध्रुंवन्॥१७॥ तेनौषंधीरसृजन्त। यत्पश्चंहोतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रवन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुंरान्प्राणुंदन्त। केनैंषां पशूनंवृञ्जतेतिं। अग्निना वै ते गृहपंतिनाऽऽर्भुवन्। तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुंरान्प्राणुंदन्त। तेनैषां पशूनंवृञ्जत। यथ्यङ्कोतारः सत्रमासंत। केन् ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्॥१८॥ केनर्तूनंकल्पयन्तेतिं। धात्रा वै ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्। तेनर्तूनंकल्पयन्त। यत्सप्तहोतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्। केन् सुवंरायन्। केन्माँ श्लोकान्त्समं-तन्वन्नितिं। अर्यम्णा वै ते गृहपंतिनाऽऽर्ध्रुवन्। तेन सुवंरायन्। तेनेमाँ लोकान्त्समंतन्वन्नितिं॥१९॥

पृते वै देवा गृहपंतयः। तान् य पृवं विद्वान्। अप्यन्यस्यं गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सित्रणांमृभ्नोति। यो वा अर्यमणुं वेदं। दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्ति। यज्ञो वा अर्यमा। आर्यावसितिरिति वै तमांहुर्यं प्रशक्संन्ति। आर्यावसितिर्भवति। य पृवं वेदं॥२०॥

यद्वा इदं किं चं। तत्सर्वं चतुंर्होतारः। चतुंर्होतृभ्योऽधिं यज्ञो निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयों वेद। यश्चतुंर्होतृन् वेदेतिं। स ह्यंव भूयों वेदं। यश्चतुंर्होतृन् वेदे। यो व चतुंर्होतृणा् होतृन् वेदं। सर्वां सु प्रजास्वन्नंमित्त॥२१॥ सर्वा दिशोऽभि जंयति। प्रजापंतिर्वे दशंहोतृणा् होतां। सोम्श्चतुंर्होतृणा् होतां। अग्निः पश्चंहोतृणा् होतां। धाता पह्नांतृणा् होतां। अर्यमा सप्तहांतृणा् होतां। एते व चतुंर्होतृणा् होतां। सर्वा दश्चेत्रणाः होतां। प्रजास्वन्नंमित्त। सर्वा दिशोऽभि जंयति॥२२॥ प्रजास्वन्नंमित्त। सर्वा दिशोऽभि जंयति॥२२॥

आर्ध्रुवन्नार्ध्रुवन्नित्येवं वेदाँत्ति सर्वा दिशोऽभि जंयति (वै तेनं सृत्रङ्केनं॥)॥————[५]

प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यंस्रश्सत। स हृदंयं भूतोंऽशयत्। आत्मन् हा (३) इत्यह्वंयत्। आपुः प्रत्यंशृण्वन्। ता अंग्निहोत्रेणैव यंज्ञऋतुनोपं पूर्यावंर्तन्त। ताः कुसिन्धमुपौंहन्। तस्मादग्निहोत्रस्यं यज्ञऋतोः। एकं ऋत्विक्। चृतुष्कृत्वो-ऽह्वंयत्। अग्निर्वायुरांदित्यश्चन्द्रमाः॥२३॥

ते प्रत्यंश्व्यन्। ते दंर्शपूर्णमासाभ्यांमेव यंज्ञऋतुनोपं पूर्यावंतन्त। त उपौह इश्चत्वार्यङ्गांनि। तस्माँ द्रशपूर्ण-मासयौर्यज्ञऋतोः। चत्वारं ऋत्विजः। पृश्चकृत्वो ऽह्वंयत्। पृशवः प्रत्यंश्व्यन्। ते चांतुर्मास्येरेव यंज्ञऋतुनोपं पूर्यावंतन्त। त उपौहं लोमं छुवीं मा समस्थिं मृज्ञानम्। तस्माँ चातुर्मास्यानां यज्ञऋतोः॥२४॥

पश्चर्त्विजंः। षद्भुत्वोऽह्वंयत्। ऋतवः प्रत्यंशृण्वन्। ते पंशुबन्धेनेव यंज्ञऋतुनोपंपूर्यावंतन्त। त उपौहन्त्स्तनांवाण्डौ शिश्वमवाश्चं प्राणम्। तस्मौत्पशुबन्धस्यं यज्ञऋतोः। षड्विजंः। सप्तकृत्वोऽह्वंयत्। होत्राः प्रत्यंशृण्वन्। ताः सौम्येनेवाध्वरेणं यज्ञऋतुनोपंपूर्यावंतन्त॥२५॥

ता उपौहन्त्सप्त शीर्षणयांन्त्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्यं यज्ञऋतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषंद्भुवन्ति। दशकुत्वोऽह्वयत्। तपः प्रत्यंश्रणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञऋतुभिरुपं पूर्यावंतित। तत्सर्वमात्मानमपेरिवर्गमुपौहत्। तस्मौत्संवत्सरे सर्वे यज्ञऋतवोऽवंरुध्यन्ते। तस्माद्दशंहोता चतुंर्होता। पश्चंहोता षङ्कोता सप्तहोता। एकंहोत्रे बिलिश् हंरन्ति। हर्रन्त्यस्मै प्रजा बिलिम्। ऐन्मप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेदं॥२६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञकृतोरं प्र्यावंतिन्त सप्तहोता चत्वारि च॥—[६]
प्रजापितः पुरुषमसृजत। सौंऽग्निरंब्रवीत्। ममायमन्नमस्त्विति।
सोऽबिभेत्। सर्वं वे माऽयं प्र धंक्ष्यतीति। स

पृताङ्श्चतुरहोतॄनात्मस्परंणानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वे स आत्मानंमस्पृणोत्। यदंग्निहोत्रं जुहोतिं। एकंहोतारमेव तद्यंज्ञऋतुमांप्रोत्यग्निहोत्रम्॥२७॥

कुसिन्धं चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति। चतुरुन्नयित। चतुर्होतारमेव तद्यंज्ञकृतुमाप्नोति दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चाऽऽत्मनोऽङ्गानि स्पृणोति। आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति। चतुरुन्नयित। समित्पश्चमी। पश्चहोतारमेव तद्यंज्ञकृतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छुवीं मार्समस्थिं मुज्ञानम्॥२८॥

तानिं चाऽऽत्मनंः स्पृणोतिं। आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति। चतुरुन्नंयति। द्विर्जुहोति। षड्ढोतारमेव तद्यंज्ञऋतुमाँप्रोति पशुबन्धम्। स्तनांवाण्डौ शिश्ञमवांश्चं प्राणम्। तानिं चाऽऽत्मनंः स्पृणोतिं। आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति। चतुरुन्नंयति। द्विर्जुहोति॥२९॥

स्मित्संप्तमी। सप्तहोतारमेव तद्यंज्ञऋतुमाँप्रोति सौम्यमध्वरम्।
सप्त चाऽऽत्मनः शीर्षण्यांन्प्राणान्त्स्पृणोतिं। आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति। चतुरुन्नंयति। द्विर्जुहोतिं। द्विर्निमाँष्टिं। द्विः प्राश्ञांति। दशंहोतारमेव तद्यंज्ञऋतुमाँप्रोति संवत्स्रम्। सर्वं चाऽऽत्मान्मपंरिवर्गं स्पृणोतिं। आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति॥३०॥

अश्रहोत्रं मुज्ञानृन्दिर्जुहोत्यपंरिवर्गः स्पृणोत्येकं चा——[७]
प्रजापंतिरकामयत् प्रजायेयेतिं। स तपोऽतप्यत।
सोऽन्तर्वानभवत्। सहिरंतः श्यावोऽभवत्। तस्मात्स्र्यंन्तर्वक्षी।
हिरंणी स्ती श्यावा भविति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्।
स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मान्तः कृष्णः श्यावो भविति। तस्यासुरेवाजीवत्॥३१॥

तेनासुनाऽसुंरानसृजत। तदसुंराणामसुर्त्वम्। य एवमसुंराणामसुर्त्वं वेदं। असुंमानेव भंवति। नैन्मसुंर्जहाति। सोऽसुंरान्त्सृष्ट्वा पितेवांमन्यत। तदनुं पितृनंसृजत। तत्पितृणां पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्वं वेदं। पितेवैव स्वानां भवति॥३२॥

यन्त्यंस्य पितरो हवम्ँ। स पितॄन्त्सृष्ट्वाऽऽमंनस्यत्। तदनुं मनुष्यांनसृजत। तन्मंनुष्यांणां मनुष्यत्वम्। य एवं मंनुष्यांणां मनुष्यत्वं वेदं। मनुस्त्येव भंवति। नैनं मनुंर्जहाति। तस्मै मनुष्यांन्त्ससृजानायं। दिवां देवृत्रा-ऽभंवत्। तदनुं देवानंसृजत। तद्देवानां देवृत्वम्। य एवं देवानां देवृत्वं वेदं। दिवां हैवास्यं देवृत्रा भंवति। तानि वा एतानिं चत्वार्यम्भारंसि। देवा मनुष्याः पितरोऽसुंराः। तेषु सर्वेष्वम्भो नभं इव भवति। य एवं वेदं॥३३॥

अजीवत्स्वानां भवति देवानंसृजत सप्त चं॥_____[८]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पर्वते। यदिभे पर्वते। यदिभे सम्पर्वते। सर्वमायुरियात्। न पुरा-ऽऽयुषः प्र मीयेत। पृशुमान्त्स्यात्। विन्देतं प्रजाम्। यो वा इमं वेदं॥३४॥

यतोऽयं पर्वते। यदंभि पर्वते। यदंभि सम्पर्वते। सर्वमायुरिति। न पुराऽऽयुषः प्र मीयते। पृशुमान्भविति। विन्दते प्रजाम्। अन्धः पंवते। अपोऽभि पंवते। अपोऽभि सम्पंवते॥३५॥ अस्याः पंवते। इमाम्भि पंवते। इमाम्भि सम्पंवते। अग्नेः पंवते। अग्निम्भि पंवते। अग्निम्भि सम्पंवते। अन्तरिक्षात्पवते। अन्तरिक्षम्भि पंवते। अन्तरिक्षम्भि सम्पंवते। आदित्यात्पंवते॥३६॥

आदित्यम्भि पंवते। आदित्यम्भि सम्पंवते। द्योः पंवते। दिवंम्भि पंवते। दिवंम्भि सम्पंवते। दिग्भ्यः पंवते। दिशोऽभि पंवते। दिशोऽभि सम्पंवते। स यत्पुरस्ताद्वातिं। प्राण एव भूत्वा पुरस्तांद्वाति॥३७॥

तस्मौत्पुरस्ताद्वान्तम्। सर्वां प्रजाः प्रतिं नन्दन्ति। प्राणो हि प्रियः प्रजानांम्। प्राण इंव प्रियः प्रजानां भवति। य एवं वेदं। स वा एष प्राण एव। अथ् यदंक्षिणतो वातिं। मात्रिश्वेव भूत्वा देक्षिणतो वांति। तस्मौद्दक्षिणतो वान्तं विद्यात्। सर्वा दिश् आ वांति॥३८॥

सर्वा दिशोऽनु वि वांति। सर्वा दिशोऽनु सं वातीति। स वा एष मांतिरश्वेव। अथु यत्पश्चाद्वाति। पर्वमान एव भूत्वा पृश्चाद्वांति। पूतमंस्मा आहंरिन्त। पूतमुपंहरिन्त। पूतमंश्जाति। य एवं वेदं। स वा एष पर्वमान एव॥३९॥ अथु यद्त्तरतो वाति। स्वितेव भूत्त्वोत्तरतो वांति। स्वितेव स्वानां भवति। य एवं वेदं। स वा एष संवितेव। ते य एनं पुरस्तांदायन्तंमुप्वदंन्ति। य एवास्यं पुरस्तांत्पाप्मानंः। ताइस्तेऽपं घ्रन्ति। पुरस्तादितंरान्पाप्मनंः सचन्ते। अथु य एनं दक्षिणत आयन्तंमुप्वदंन्ति॥४०॥

य एवास्यं दक्षिणतः पाप्मानः। ताइस्तेऽपं घ्रन्ति। दक्षिणतः इतंरान्पाप्मनः सचन्ते। अथ् य एंनं पृश्चादायन्तंमुप् वदंन्ति। य एवास्यं पृश्चात्पाप्मानः। ताइस्तेऽपं घ्रन्ति। पृश्चादितंरान्पाप्मनः सचन्ते। अथ् य एंनमुत्तरत आयन्तंमुप् वदंन्ति। य एवास्यौत्तरतः पाप्मानः। ताइस्तेऽपं घ्रन्ति॥४१॥ उत्तर्त इतंरान्पाप्मनः सचन्ते। तस्मादेवं विद्वान्। वीवं नृत्येत्। प्रेवं चलेत्। व्यस्येवाक्ष्यौ भाषेत। मृण्टयेदिव। कृथ्येदिव। शृङ्गायेतेव। उत मोपं वदेयुः। उत मेपाप्मान्मपं हन्युरितिं। स यान्दिशई स्निमेष्यन्तस्यात्।

यदा तान्दिशं वातों वायात्। अथु प्रवेयात्। प्र वां धावयेत्। सातमेव रंदितं व्यूढं गुन्धम्भि प्रच्यंवते। आऽस्य तं जनपदं पूर्वो कीर्तिर्गच्छति। दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। य एवं वेदं॥४२॥

प्रजापंतिः सोम् राजांनमसृजत। तं त्रयो वेदा अन्वंसृज्यन्त। तान् हस्तेंऽकुरुत। अथ् ह सीतां सावित्री। सोम् राजांनं चकमे। श्रृद्धामु स चंकमे। साऽऽहं पितरंं प्रजापंतिमुपंससार। तर् होवाच। नमंस्ते अस्तु भगवः। उपं त्वाऽयानि॥४३॥

प्रत्वां पद्ये। सोमं वै राजांनं कामये। श्रृद्धामु स कांमयत् इतिं। तस्यां उ ह स्थांग्रमंलङ्कारं केल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्तां द्याख्यायं। चतुंरहोतारं दक्षिणतः। पश्चंहोतारं पृश्चात्। षड्ढोतारमृत्तर्तः। सप्तहोतारमुपरिष्टात्। सम्भारैश्च पत्निंभिश्च मुखेंऽलङ्कृत्यं॥४४॥

आऽस्यार्धं वंब्राज। ता॰ होदीक्ष्योवाच। उप मा वंर्तस्वेतिं।

त १ होवाच। भोगं तु म् आचंक्ष्व। एतन्म् आचंक्ष्व। यत्ते पाणाविति। तस्यां उ ह त्रीन् वेदान्प्रदंदौ। तस्मादुह् स्त्रियो भोग्मैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥ यं वां कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मां एत १ स्थांग्रमेलङ्कारं केल्पयित्वा। दश्रंहोतारं पुरस्तौद्धाख्यायं। चतुरहोतारं दक्षिणतः। पश्चंहोतारं पश्चात्। षङ्कोतारमुत्तरः। स्महोतारमुपरिष्टात्। सम्भारेश्च पित्रिभिश्च मुखेऽलङ्कृत्यं। आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हैव भविति॥४६॥

तृतीयः प्रश्नः

अयान्युलङ्कृत्यं स्यामितिं भवति॥ [१०]

ब्रह्मौत्मन्वदंसृजत। तदंकामयत। समात्मनां पद्येयेतिं। आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मैं दश्म १ हूतः प्रत्यंशृणोत्। स दशंहूतोऽभवत्। दशंहूतो हु वै नामैषः। तं वा एतं दशंहूत १ सन्तम्। दशंहोतेत्याचेक्षते प्रोक्षेण। प्रोक्षंप्रिया इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मै सप्तम हूतः प्रत्यंश्वणोत्। स सप्तहूंतोऽभवत्। सप्तहूंतो हु वै नामैषः। तं वा एत श् सप्तहूंत स्तन्तम्। सप्तहोतेत्याचंक्षते प्रोक्षेण। प्रोक्षंप्रिया इव् हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मैं षष्ठ ह्तः प्रत्यंशृणोत्। स षड्ढ्रंतोऽभवत्॥४८॥

षडूंतो हु वै नामेषः। तं वा एतः षडूंतः सन्तम्। षड्ढोतेत्याचंक्षते प्रोक्षेण। प्रोक्षंप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्नयत। तस्मै पञ्चमः हूतः प्रत्यंश्रणोत्। स पञ्चंहूतोऽभवत्। पञ्चंहूतो हु वै नामेषः। तं वा एतं पञ्चंहूतः सन्तम्। पञ्चंहोतेत्याचंक्षते प्रोक्षंण॥४९॥ प्रोक्षंप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मै चवर्षः हवः प्रद्रांश्रणोत्। स चवर्षः हवः प्रद्रांश्रणात्। स्वर्णात् ।

चतुर्थ १ हूतः प्रत्यंश्रणोत्। स चतुर्ह्तोऽभवत्। चतुर्ह्तो ह् वै नामैषः। तं वा पृतं चतुर्ह्तू सन्तम्। चतुर्ह्ोतेत्याचंक्षते प्रोक्षंण। प्रोक्षंप्रिया इव हि देवाः। तमंब्रवीत्। त्वं वै मे नेदिष्ठ १ हूतः प्रत्यंश्रौषीः। त्वयेनानाख्यातार् इतिं। तस्मान्नु हैना इश्चतुर्होतार् इत्याचंक्षते। तस्मांच्छुश्रूषुः पुत्राणा १

हद्यतमः। नेदिष्ठो हद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं वेद्या५०॥

पदा। ५०।

देवाः पड्ढूंतोऽभवृत्पर्श्वहोतेत्याचेक्षते पुरोक्षेणाश्रौषीः पद्वं॥————[११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यद्दर्शहोतारः प्रजापंतिवर्यस्रं

प्रजापंतिः पुरुषं प्रजापंतिरकामयत् स तपः सौंऽन्तर्वांन्ब्रह्मवादिनो यो वा इमं विद्यात्प्रजापंतिः सोमुर् राजानं ब्रह्मांत्मुन्वदेकांदश॥११॥

ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्नेर्यद्वा इदं किं चे प्रजापंतिरकामयत् य पुवास्यं दक्षिणतः पंज्ञाशत्॥५०॥

ब्रह्मवादिनो य एवं वेदं॥

हरिंः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/